

Ustawa
z dnia 2010 r.
o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 274, z 2008 r. Nr 118, poz. 746 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) przedmioty działalności gospodarczej, na które nie będzie wydawane zezwolenie, o którym mowa w art. 16 ust. 1,
 - 2) maksymalną wielkość pomocy publicznej, którą można udzielić przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą na terenie strefy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1,
 - 3) sposób dyskontowania kosztów inwestycji i wielkości pomocy publicznej na dzień uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1- biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia zgodności udzielonej pomocy z prawem Unii Europejskiej.

- 2) w art. 5 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Ze strefy podlegają wyłączeniu grunty, o których mowa w ust. 3, jeżeli przedsiębiorca, na rzecz którego włączono grunty do strefy utracił zezwolenie wydane na podstawie art. 16 ust. 1. W takim przypadku obszar strefy zmieniany jest zgodnie z art. 5a ust. 1.”;

- 3) w art. 7 ust. 1 i ust. 1a otrzymują brzmienie:
„1. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której Skarb Państwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 6 osób, w tym:

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawę z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych.

Pracownik merytorycznie opracowujący sprawę:

1. Teresa Korycińska (22) 693 58 80
2. Elżbieta Bujakowska (22) 693 51 02

- 1) po jednym przedstawicielu: ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, wojewody oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - jako przedstawicieli Skarbu Państwa;
- 2) nie więcej niż dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, których udział w kapitale zakładowym tej spółki jest największy.

1a. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której samorząd województwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 6 osób, w tym:

- 1) dwóch przedstawicieli samorządu województwa;
- 2) przedstawiciela ministra właściwego do spraw gospodarki i ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 3) nie więcej niż dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, z wyłączeniem samorządu województwa, których udział w kapitale zakładowym tej spółki jest największy.”;

- 4) dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„7a. Osoby zatrudnione w spółce będącej zarządzającym, nie mogą wykonywać jakiegokolwiek pracy zarobkowej u przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie danej strefy.”;

- 5) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki ustala, w drodze rozporządzenia, pięcioletni plan rozwoju strefy strefą, uwzględniając analizę, o której mowa w art. 4 ust. 3.

2. Pięcioletni plan, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności cele ustanowienia danej strefy, działania służące osiągnięciu tych celów, powierzchnię gruntów objętych strefą oraz obowiązki zarządzającego dotyczące działań zmierzających do osiągnięcia celów ustanowienia strefy i terminy wykonania tych obowiązków, jak również, oparte na analizie, skutki dla budżetu obejmujące planowaną kwotę udzielenia pomocy publicznej przedsiębiorcom.”.

- 6) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Dochody uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w ramach zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przez osoby prawne lub osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą są zwolnione od podatku dochodowego, odpowiednio na zasadach określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób

prawnych lub w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych. Kwota tego zwolnienia stanowi dla przedsiębiorcy pomoc publiczną.”;

7) dodaje się art. 12 a -12 i w brzmieniu:

„Art.12a. 1. Pomoc publiczna udzielana przedsiębiorcy w formie zwolnień podatkowych na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.²⁾) albo na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 63a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.³⁾) stanowi pomoc regionalną z tytułu:

- 1) kosztów nowej inwestycji, której wielkość jest liczona jako iloczyn maksymalnej intensywności pomocy określonej dla danego obszaru i kosztów inwestycji kwalifikujących się do objęcia pomocą, określonych w art.12e lub
- 2) tworzenia nowych miejsc pracy, której wielkość jest liczona jako iloczyn maksymalnej intensywności pomocy określonej dla danego obszaru i dwuletnich kosztów pracy nowo zatrudnionych pracowników, obejmujących koszty płacy brutto tych pracowników, powiększone o składki obowiązkowe, takie jak składki na ubezpieczenie społeczne, ponoszone przez przedsiębiorcę od dnia zatrudnienia tych pracowników.

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228, Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1203, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1874, z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888.

³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288, Nr 191, poz. 1361 i 1367 i Nr 225, poz. 1673 oraz z 2008 r. Nr 97, poz. 623, Nr 141, poz. 888 i Nr 143, poz. 894.

2. Warunkiem udzielenia pomocy z tytułu nowej inwestycji jest udział środków własnych przedsiębiorcy rozumianych jako środki, które nie zostały uzyskane w ramach udzielonej mu pomocy, wynoszących co najmniej 25 % całkowitych kosztów kwalifikowanych inwestycji.

3. Utworzenie nowych miejsc pracy oznacza przyrost netto miejsc pracy w danym przedsiębiorstwie w związku z realizacją nowej inwestycji w stosunku do średniego zatrudnienia w okresie 12 miesięcy przed dniem uzyskania zezwolenia.

4. Przez nową inwestycję należy rozumieć inwestycję w środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne polegającą na utworzeniu nowego lub rozbudowie istniejącego przedsiębiorstwa, dywersyfikacji produkcji przedsiębiorstwa przez wprowadzenie nowych dodatkowych produktów bądź na zasadniczej zmianie dotyczącej całościowego procesu produkcyjnego istniejącego przedsiębiorstwa. Za nową inwestycję uznaje się również nabycie przedsiębiorstwa, które jest w likwidacji albo zostałoby zlikwidowane, gdyby nie zostało nabyte, przy czym przedsiębiorstwo jest nabywane przez samodzielnego przedsiębiorcę w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych).

5. Nie jest dopuszczalna pomoc przeznaczona na inwestycje odtworzeniowe.

6. Przez nowo zatrudnionych pracowników należy rozumieć liczbę pracowników zatrudnionych po dniu uzyskania zezwolenia, w związku z realizacją nowej inwestycji, jednak nie później niż w okresie 3 lat od zakończenia inwestycji, a każde miejsce pracy jest utrzymane przez okres co najmniej 5 lat, a w przypadku małych i średnich przedsiębiorców - przez okres co najmniej 3 lat, licząc od dnia ich utworzenia. Liczba pracowników oznacza pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie jednego roku wraz z pracownikami zatrudnionymi w niepełnym wymiarze czasu pracy oraz pracownikami sezonowymi, w przeliczeniu na etaty w pełnym wymiarze czasu pracy.

7. Przy ustalaniu liczby pracowników, o których mowa w ust. 6, nie uwzględnia się pracowników, którzy byli zatrudnieni w pełnym lub niepełnym wymiarze czasu, w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę uzyskania zezwolenia, w przedsiębiorstwie

powiązany z przedsiębiorcą, który uzyskał zezwolenie, mającym siedzibę lub prowadzącym działalność gospodarczą na terenie tego samego powiatu i gmin sąsiadujących z tym powiatem lub tej samej strefy, co przedsiębiorca. Do oceny wystąpienia powiązań stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz art. 25 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

8. Pomoc przeznaczona na nowe inwestycje może być udzielana wraz z pomocą na tworzenie nowych miejsc pracy, pod warunkiem że łącznie wielkość tych pomocy nie przekracza maksymalnej wielkości pomocy określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów, o którym mowa w art. 4 ust.4, przy czym dopuszczalną wielkość pomocy określa się jako iloczyn maksymalnej intensywności pomocy i wyższej kwoty kosztów: nowej inwestycji lub dwuletnich kosztów pracy nowo zatrudnionych pracowników.

9. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielana łącznie z inną pomocą na nowe inwestycje lub tworzenie nowych miejsc pracy, bez względu na jej źródło i formę, pod warunkiem że łącznie wartość tej pomocy nie przekroczy dopuszczalnej wielkości pomocy określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów, o którym mowa w art. 4 ust.4.

Art. 12b.1. Zwolnienie od podatku dochodowego z tytułu kosztów nowej inwestycji przysługuje przedsiębiorcy, poczynwszy od miesiąca, w którym poniósł wydatki inwestycyjne w okresie od dnia uzyskania zezwolenia, aż do wyczerpania dopuszczalnej pomocy regionalnej.

2. Warunkiem korzystania ze zwolnienia od podatku dochodowego, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) utrzymanie własności składników majątku, z którymi były związane wydatki inwestycyjne – przez okres 5 lat od dnia wprowadzenia do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, a w przypadku małych i średnich przedsiębiorców – przez okres 3 lat, przy czym nie wyklucza się wymiany przestarzałych instalacji lub sprzętu w związku z szybkim rozwojem technologicznym;
- 2) utrzymanie inwestycji w regionie, w którym udzielono pomocy, przez okres nie krótszy niż 5 lat od momentu, gdy cała inwestycja zostanie zakończona,

a w przypadku małych i średnich przedsiębiorców, przez okres nie krótszy niż 3 lata.

Art. 12c.1. Zwolnienie od podatku dochodowego stanowiące pomoc regionalną z tytułu tworzenia nowych miejsc pracy przysługuje począwszy od miesiąca, w którym przedsiębiorca rozpoczął ponoszenie kosztów pracy, aż do wyczerpania dopuszczalnej pomocy regionalnej, przy spełnieniu warunków, o których mowa w art.12a ust.6.

Art. 12d.1. W przypadku przedsiębiorcy, którego przedsiębiorstwo lub jego zorganizowaną część objęto granicami strefy w związku z realizacją nowej inwestycji, zwolnienia, o których mowa w art. 12b i 12c, przysługują od miesiąca następującego po miesiącu, w którym osiągnięty został poziom wydatków inwestycyjnych i osiągnięty został poziom zatrudnienia, określone w zezwoleniu, w okresie od dnia uzyskania zezwolenia, aż do wyczerpania dopuszczalnej pomocy regionalnej.

2. Zwolnienia, o których mowa w art. 12b i 12c, przysługują wyłącznie z tytułu działalności prowadzonej na terenie strefy. W przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej również poza obszarem strefy, działalność prowadzona na terenie strefy musi być wydzielona organizacyjnie, a wielkość zwolnienia określa się w oparciu o dane jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność wyłącznie na terenie strefy.

3. Przy ustalaniu wielkości zwolnienia od podatku dochodowego, przysługującego przedsiębiorcy prowadzącemu działalność na terenie strefy za pośrednictwem jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2, przepisy art. 25 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych albo art. 11 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się odpowiednio.

Art. 12e.1. Za wydatki kwalifikujące się do objęcia pomocą regionalną z tytułu kosztów nowej inwestycji uznaje się koszty inwestycji, pomniejszone o naliczony podatek od towarów i usług oraz o podatek akcyzowy, jeżeli możliwość ich odliczeń wynika z odrębnych przepisów, poniesione na terenie strefy w trakcie obowiązywania zezwolenia, będące:

1) ceną nabycia gruntów lub prawa ich użytkowania wieczystego;

- 2) ceną nabycia albo kosztem wytworzenia we własnym zakresie środków trwałych, pod warunkiem zaliczenia ich, zgodnie z odrębnymi przepisami, do składników majątku podatnika;
- 3) kosztem rozbudowy lub modernizacji istniejących środków trwałych;
- 4) ceną nabycia wartości niematerialnych i prawnych związanych z transferem technologii przez nabycie praw patentowych, licencji, know-how lub nieopatentowanej wiedzy technicznej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3;
- 5) kosztem związanym z najmem lub dzierżawą gruntów, budynków i budowli - pod warunkiem że okres najmu lub dzierżawy trwa co najmniej 5 lat, a w przypadku małych i średnich przedsiębiorców - co najmniej 3 lata, licząc od przewidywanego terminu zakończenia nowej inwestycji;
- 6) ceną nabycia aktywów innych niż grunty, budynki i budowle objęte najmem lub dzierżawą, w przypadku gdy najem lub dzierżawa ma postać leasingu finansowego oraz obejmuje zobowiązanie do nabycia aktywów z dniem upływu okresu najmu lub dzierżawy.

2. W przypadku przedsiębiorców innych niż mali i średni koszty inwestycji określone w ust. 1 pkt 4 uwzględnia się w kosztach kwalifikujących się do objęcia pomocą w wysokości nieprzekraczającej 50 % wartości kosztów, o których mowa w ust. 1.

3. Wartości niematerialne i prawne powinny spełniać łącznie następujące warunki:

- 1) będą wykorzystane przez przedsiębiorcę otrzymującego pomoc regionalną wyłącznie w przedsiębiorstwie, na rzecz którego przedsiębiorca otrzymuje wsparcie, oraz będą ujęte w aktywach tego przedsiębiorstwa i pozostaną w nim przez okres co najmniej 5 lat, a w przypadku przedsiębiorcy małego lub średniego - przez okres co najmniej 3 lat;
- 2) będą nabyte od osoby trzeciej na warunkach nie odbiegających od normalnych praktyk inwestycyjnych;
- 3) będą podlegać amortyzacji zgodnie z przepisami o podatku dochodowym.

4. Cenę nabycia i koszt wytworzenia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych ustala się zgodnie z przepisami ustaw o podatku dochodowym.

5. W przypadku przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w sektorze transportu wydatki na zakup środków transportu nie kwalifikują się do objęcia pomocą.

6. W przypadku gdy przed zakupem przedsiębiorstwa, w stosunku do jego składników udzielono już pomocy publicznej, cena zakupu tych składników nie zalicza się do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

7. W przypadku wystąpienia powiązań o których mowa w art.12a ust. 7, do wydatków kwalifikujących się do objęcia pomocą z tytułu nabycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa przez przedsiębiorcę, który uzyskał zezwolenie, zalicza się wartość składników majątkowych stanowiących zorganizowaną część przedsiębiorstwa, jednak w kwocie nie wyższej od wydatków poniesionych na ich nabycie albo wytworzenie przez zbywającego te składniki.

8. Środki trwałe, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zakupione przez przedsiębiorcę innego niż mały i średni, mają być nowe.

9. Minimalna wysokość kosztów inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, wynosi 100 tys. euro według kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski z dnia udzielenia zezwolenia.

Art. 12 f 1. Przedsiębiorcy korzystający z pomocy publicznej, udzielonej zgodnie z ustawą, obowiązani do prowadzenia ksiąg podatkowych, przechowują księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty do czasu upływu okresu przedawnienia roszczeń związanych ze zwrotem pomocy. W tym zakresie art. 86 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁴⁾) nie stosuje się.

2. Niezależnie od obowiązków określonych w ust. 1 przedsiębiorcy korzystający z pomocy publicznej z tytułu tworzenia nowych miejsc pracy przechowują dokumenty związane z poborem podatku w zakresie wykonywania obowiązków płatnika do czasu upływu okresu przedawnienia roszczeń związanych ze zwrotem pomocy publicznej. W tym zakresie art. 32 §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa nie stosuje się.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz.708, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 105, poz. 721, Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378, Nr 195, poz.1414 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 44, poz. 362, Nr 57, poz. 466, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 180, poz. 1109, Nr 213, poz. 1652 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 57, poz.355.

Art. 12g. 1. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje naczelnikowi właściwego urzędu skarbowego kopię wydanej decyzji w terminie 14 dni od dnia, w którym stała się ostateczna, jeżeli nie wniesiono od niej środków zaskarżenia lub skargi do sądu administracyjnego, albo od dnia, w którym stała się prawomocna.

2. Cofnięcie zezwolenia skutkuje obowiązkiem zwrotu pomocy publicznej, o której mowa w art. 12, uzyskanej przez przedsiębiorcę w formie zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym.

3. Zwrotowi, o którym mowa w ust. 2, podlega kwota uzyskanego zwolnienia podatkowego wraz z odsetkami, w wysokości jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia, w którym zgodnie z odrębnymi przepisami upływa termin złożenia rocznego zeznania podatkowego.

4. Naczelnik urzędu skarbowego, właściwego dla przedsiębiorcy w sprawach podatku dochodowego, określa w drodze decyzji, kwotę podlegającą zwrotowi oraz termin zwrotu pomocy.

5. Do czasu dokonania przez przedsiębiorcę zwrotu pomocy określonej w decyzji, o której mowa w ust. 4, żadna pomoc publiczna nie może zostać udzielona, a w przypadku jej wcześniejszego udzielenia – przedsiębiorca nie może z niej korzystać.

6. Przepisy ust. 2-5 stosuje się odpowiednio do wspólnika spółki osobowej uznanej, na podstawie odrębnych przepisów, za przedsiębiorcę, występującego z takiej spółki, w przypadku korzystania przez tego wspólnika z pomocy publicznej, o której mowa w art. 12, w ramach zezwolenia przyznanego spółce osobowej.

Art. 12h. Roszczenia związane ze zwrotem pomocy publicznej przedawniają się z upływem 10 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym przedsiębiorca skorzystał z pomocy publicznej, udzielonej w formie zwolnienia od podatku dochodowego.

Art. 12i. W sprawach zwrotu pomocy, nieuregulowanych przepisami ustawy, oraz do obliczania biegu terminu przedawnienia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.”;

8) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Podstawą do korzystania z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, jest zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy, zwane „zezwoleniem”.

2. Zezwolenie może być udzielone, jeżeli podjęcie działalności na terenie strefy przyczyni się do osiągnięcia celów określonych w planie rozwoju strefy, o której mowa w art. 9.

3. Zezwolenie wydaje, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii zarządzającego strefą.

4. Zezwolenie określa przedmiot działalności gospodarczej oraz w szczególności:

- 1) minimalną liczbę pracowników zatrudnionych przez przedsiębiorcę przy prowadzeniu działalności gospodarczej na terenie strefy przez określony czas, z zastrzeżeniem ust. 5;
- 2) minimalną wartość inwestycji dokonanej przez przedsiębiorcę na terenie strefy, z zastrzeżeniem ust. 5;
- 3) termin zakończenia inwestycji;
- 4) maksymalną wysokość kosztów kwalifikowanych inwestycji i dwuletnich kosztów kwalifikowanych pracy;
- 5) kryteria określone na podstawie art. 5 ust. 4 w przypadku, gdy inwestycja będzie realizowana na gruntach stanowiących własność lub użytkowanie wieczyste podmiotów innych, niż wymienione w art. 5 ust. 1.

5. W przypadku zezwolenia wydanego na prowadzenie działalności gospodarczej na gruntach objętych strefą zgodnie z art. 5 ust. 3 warunki, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, nie mogą być niższe od określonych we wniosku ministra właściwego do spraw gospodarki, na podstawie którego Rada Ministrów wydała rozporządzenie włączające grunt, na którym realizowana jest inwestycja.”;

9) art. 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„Art. 18. Minister właściwy do spraw gospodarki wykonuje kontrolę działalności gospodarczej przedsiębiorcy prowadzonej na terenie strefy w zakresie realizacji warunków zezwolenia na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca

2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 19. 1. Zezwolenie wygasa z upływem okresu, na jaki została ustanowiona strefa.

2. Zezwolenie może być, na wniosek przedsiębiorcy, zmienione przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii zarządzającego strefą, przy czym zmiana nie może prowadzić do:

- 1) obniżenia poziomu zatrudnienia, określonego w zezwoleniu w dniu jego udzielenia, o więcej niż 20 %;
- 2) podwyższenia wielkości, o których mowa w art. 16 ust. 4 pkt 4;
- 3) naruszenia kryteriów określonych w art. 16 ust. 4 pkt 5;
- 4) obniżenia warunków, o których mowa w art. 16 ust. 5, o więcej niż 20%.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii zarządzającego, cofa zezwolenie, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy, na którą posiadał zezwolenie, lub
- 2) uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 18 i 20 ust. 2, lub
- 3) naruszył warunki lub kryteria określone w zezwoleniu, lub
- 4) nie usunął w wyznaczonym terminie uchybień stwierdzonych w toku kontroli, o której mowa w art. 18 i 20 ust. 2, chyba, że ich usunięcie jest niemożliwe ze względów niezależnych od przedsiębiorcy, lub
- 5) złożył wniosek o cofnięcie zezwolenia.

10) uchyla się art. 19a;

11) po art. 19a dodaje się art. 19b w brzmieniu:

„Art. 19b. Do postępowania w sprawie zezwolenia:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.

- 1) stosuje się ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁶⁾);
- 2) nie stosuje się art. 11 ust. 3-9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”;

12) w art. 20:

a) dodaje się ust. 1b i 1c w brzmieniu:

„1b. W przypadku powierzenia zarządzającemu prawa do udzielania zezwoleń minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze decyzji, zmienia albo cofa zezwolenie wydane przez zarządzającego z naruszeniem art. 16 ust. 4 i 5.

1c. W przypadku wydania zezwolenia niezgodnie z wynikami postępowania przetargowego lub rokowań minister właściwy do spraw gospodarki cofa zezwolenie.”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku powierzenia zarządzającemu wykonywania kontroli realizacji warunków zezwolenia, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest on upoważniony do wykonywania kontroli na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

3. W przypadku ustalenia przez zarządzającego wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 3 pkt 1-3, zarządzający występuje do ministra właściwego do spraw gospodarki o cofnięcie zezwolenia.”,

c) dodaje się ust. 4 – 6 w brzmieniu:

„4. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli, o której mowa w ust. 2, uchybień innych niż określone w art. 19 ust. 3 pkt 1-3, zarządzający zawiadamia o nich ministra właściwego do spraw gospodarki. Przepis art. 19 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

5. Zarządzający przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539 oraz z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676.

- 1) kopie zezwoleń wydanych przez zarządzającego wraz z wynikami postępowania przetargowego lub rokowań, w oparciu o które wydano zezwolenie – w terminie 7 dni od dnia ich wydania;
 - 2) roczny plan kontroli – nie później niż do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok którego dotyczy plan kontroli;
 - 3) informacje o przeprowadzonej kontroli – w terminie 15 dni od jej zakończenia.
6. Informacja, o której mowa w ust. 5 pkt 3, zawiera w szczególności:
- 1) termin i czas trwania kontroli;
 - 2) wynik kontroli;
 - 3) ustalenia kontrolne wraz ze wskazaniem, o ile wystąpiły, naruszeń warunków zezwolenia.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych w art. 21:

- 1) w ust.1 pkt 63a otrzymuje brzmienie:

„63a) dochody podatników, z zastrzeżeniem ust. 5a i 5b, uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 274, z 2008 r. Nr 118, poz. 746 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97), przy czym wielkość pomocy publicznej udzielanej w formie niniejszego zwolnienia nie może przekroczyć wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorcy, dopuszczalnej dla obszarów kwalifikujących się do uzyskania pomocy w największej wysokości, zgodnie z odrębnymi przepisami;”;

- 2) ust. 5b otrzymuje brzmienie:

„5b. Z dniem cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 63a, podatnik traci prawo do zwolnienia podatkowego i jest zobowiązany do zwrotu niezapłaconego podatku na zasadach właściwych dla zwrotu pomocy publicznej, określonych w odrębnych przepisach.”;

- 3) uchyla się ust. 5c.

Art. 3. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1700, z późn. zm.⁷⁾):

1) w art. 24 w ust. 1 pkt 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. Prezes Agencji, na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, może nieodpłatnie, w drodze umowy, przekazać na własność zarządzającemu specjalną strefą ekonomiczną w rozumieniu ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 274, z 2008 r. Nr 118, poz. 746 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr... poz...) nieruchomości wchodzące w skład Zasobu, które zgodnie z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, mogą być wykorzystane na cele inwestycyjne. Koszty związane z przygotowaniem geodezyjnym i prawnym nieruchomości ponosi zarządzający.”;

2) w art. 39 w ust. 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) nieruchomość rolna jest wydzierżawiana podmiotowi w związku z wyrażeniem przez niego zgody na wyłączenie z dzierżawy części lub całości nieruchomości położonej w granicach specjalnej strefy ekonomicznej, z tym że:

- a) powierzchnia wydzierżawianej nieruchomości rolnej nie może być większa od powierzchni wyłączonej nieruchomości położonej w granicach specjalnej strefy ekonomicznej,
- b) czynsz nie może być niższy niż średni czynsz uzyskiwany przez Agencję za podobne nieruchomości położone na terenie tego samego powiatu,
- c) faktyczne wyłączenie nieruchomości położonej w granicach specjalnej strefy ekonomicznej nastąpiło w okresie 12 miesięcy przed dniem wydzierżawienia.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych w art. 17:

1) w ust. 1 pkt 34 otrzymuje brzmienie:

„34) dochody, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 340, Nr 98, poz. 817 oraz z 2010 r. Nr 48, poz. 287.

specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 274, z 2008 r. Nr 118, poz. 746 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr... poz...), przy czym wielkość pomocy publicznej udzielanej w formie tego zwolnienia nie może przekroczyć wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorcy, dopuszczalnej dla obszarów kwalifikujących się do uzyskania pomocy w największej wysokości, zgodnie z odrębnymi przepisami,“;

2) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Z dniem cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 34, podatnik traci prawo do zwolnienia podatkowego i jest zobowiązany do zwrotu niezapłaconego podatku na zasadach właściwych dla zwrotu pomocy publicznej, określonych w odrębnych przepisach..“;

3) uchyla się ust. 6.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.⁸⁾) w art. 36:

1) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Opłaty, o której mowa w ust. 4, nie pobiera się w przypadku:

1) nieodpłatnego przeniesienia przez rolnika własności nieruchomości wchodzących w skład gospodarstwa rolnego na następcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291, z późn. zm.⁹⁾), albo przepisów w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Renty strukturalne” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 wydanych na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 127, poz. 880, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237 i Nr 220, poz. 1413 oraz z 2010 r. Nr 24, poz. 124.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 67, poz. 411, Nr 70, poz. 416, Nr 180, poz. 1112, Nr 227, poz. 1505, Nr 228, poz. 1507, Nr 237, poz. 1654 i 1656 oraz z 2009 r. Nr 69, poz. 595, Nr 79, poz. 667 i Nr 97, poz. 800.

z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (Dz. U. Nr 64, poz. 427, z późn. zm.¹⁰⁾);

2) nieodpłatnego przekazania na podstawie art. 24 ust. 7a ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1700, z późn. zm.⁵⁾) przez Prezesa Agencji Nieruchomości Rolnych nieruchomości Skarbu Państwa na własność zarządzającemu specjalną strefą ekonomiczną.”;

2) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. W przypadku zbycia przez następcę albo zarządzającego specjalną strefą ekonomiczną nieodpłatnie przekazanych nieruchomości, o których mowa w ust. 4a, przepisy o opłacie, o której mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio. Obowiązek wniesienia opłaty spoczywa na następcy albo zarządzającym specjalną strefą ekonomiczną.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 118, poz. 746) w art. 4 uchyla się ust. 2.

Art. 7. Osoby, o których mowa w art. 7a ustawy wymienionej w art. 1, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonują jakąkolwiek pracę zarobkową u przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie danej strefy, są obowiązane rozwiązać umowę, na podstawie której wykonują tę pracę, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. 1. Przepisy art. 12f-12i oraz art. 19 ust. 3 ustawy mają zastosowanie również do przedsiębiorców, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w strefie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przedsiębiorcy, którzy uzyskali zezwolenie przed dniem wejścia w życie ustawy stosują przepisy o zwrocie pomocy publicznej wyłącznie w odniesieniu do kwoty niezapłaconego podatku, która do dnia wejścia w życie ustawy nie uległa przedawnieniu.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 98, poz. 634, Nr 214, poz. 1349, Nr 237, poz. 1655 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 105.

Art. 9. Zezwolenia wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia.

Art. 10. Do postępowań w sprawach udzielenia, zmiany lub cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy, wszczętych i nie zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. Przepisu art. 39 ust. 2 pkt 6 ustawy wymienionej w art. 3 niniejszej ustawy, nie stosuje się do umów dzierżawy zmienionych lub rozwiązanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Skutki kryzysu finansowego polegające na pogorszeniu koniunktury światowej, spadku zaufania pomiędzy instytucjami finansowymi, większą niepewnością transakcji na rynku walutowym dotknęły również polską gospodarkę, a więc i przedsiębiorców działających w specjalnych strefach ekonomicznych. Zaistniała sytuacja szczególnie niekorzystnie oddziałuje na rynek kredytowy, gdzie nastąpiło gwałtowne zaostrzenie kryteriów przyznawania kredytów oraz wzrost kosztów kredytu. Utrudniony dostęp do środków finansowych często niweczy plany realizacji nowych inwestycji lub odkłada decyzję o ich podjęciu, a także znacząco opóźnia zakończenie już rozpoczętych projektów. Spadek koniunktury obok zahamowania rozwoju nowych inwestycji spowodował drastyczne obniżenie popytu, a tym samym ograniczenie produkcji i niemożność utrzymania dotychczasowego poziomu zatrudnienia.

Przedłożony projekt ustawy o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw dopuszczając możliwość obniżenia poziomu zatrudnienia na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy, we wszystkich zezwoleniach niezależnie od daty ich wydania, o 20%, wychodzi na przeciw oczekiwaniom inwestorów, którzy w sytuacji recesji gospodarczej często nie są w stanie utrzymać dotychczasowego poziomu produkcji, a więc i zatrudnienia. W świetle obecnie obowiązujących przepisów warunek zatrudnienia określony w zezwoleniach wydanych do końca lipca 2008 r. nie może być obniżony, co w wielu sytuacjach może skutkować cofnięciem zezwolenia. To oznacza nie tylko utratę prawa do zwolnień podatkowych, ale konieczność zwrotu pobranej pomocy publicznej, co z kolei może grozić upadłością przedsiębiorstwa i w konsekwencji utratą pracy całej załogi.

Projekt przewiduje ponadto wprowadzenie przepisów regulujących zasady zwrotu nienależnie pobranej pomocy, oraz nowelizację innych ustaw:

- z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1700, z późn. zm) poprzez:
 - zmianę art. 24 ust. 1 pkt 7a uzupełniającą obecny przepis o dopuszczenie możliwości przekazania nieodpłatnie gruntów z Zasobu ANR zarządzającemu strefą również w przypadku, gdy brak jest miejscowego planu zagospodarowania dla terenu, ale wydana jest decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu;
 - dodanie pkt 6 w art. 39 ust. 2 pozwalającego na wyłączenie z dzierżawy, za zgodą dzierżawcy, części lub całości gruntów ANR objętych strefą i wydzierżawienie przez ANR innych gruntów, bez stosowania procedury przetargowej.
- z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku i podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307) i z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.) w związku z wprowadzeniem regulacji o zwrocie nienależnie pobranej pomocy w formie zwolnień podatkowych,
- z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) polegającą na odroczeniu płatności z tytułu opłaty planistycznej dla gruntów ANR nieodpłatnie przekazanych zarządzającym strefami.

Ad. art. 1 pkt 1 (dodanie ust. 5 w [art. 5 ustawy o sse](#))

Wprowadzany przepis określa przesłankę wyłączenia ze strefy gruntu prywatnego, włączonego w związku z realizacją nowej inwestycji. W przypadku utraty zezwolenia przez przedsiębiorcę,

na rzecz którego włączono teren do strefy zostanie on z niej wyłączony w oparciu o art. 5a ust. 1.

skład rady nadzorczej

Ad. art. 1 pkt 2 (dodanie art. 7a)

W celu uniknięcia konfliktu interesów przepis wprowadza zakaz wykonywania jakiegokolwiek pracy zarobkowej na rzecz przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie strefy, przez osoby zatrudnione w spółce zarządzającej strefą.

Ad. art. 1 pkt 4 (art. 9 ustawy o sse)

Obowiązujące obecnie plany rozwoju stref określają cele długofalowe – do końca 2020 r. mają więc raczej strategiczny charakter. Celowe jest zatem sporządzanie planów operacyjnych precyzujących zadania na dany rok w zakresie zmian obszaru stref, efektów rzeczowych i skutków budżetowych tych zmian, budowy infrastruktury, prowadzenia działań promocyjnych. Minister Gospodarki w corocznej informacji z realizacji ustawy o sse, przedstawia efekty osiągnięte na koniec poprzedniego roku. Dysponując rocznymi planami operacyjnymi będzie mógł ją poszerzyć o przewidywane efekty roku następnego.

Ad. art. 1 pkt 5 (art. 12 ustawy o sse)

W związku z tym, że obecne brzmienie art. 12 rodzi pewne wątpliwości interpretacyjne, uzupełniono przepis o informację jednoznacznie wskazującą, że zwolnienia od podatku dochodowego jest pomocą publiczną udzielaną w strefach.

Ad. art. 1 pkt 4 (dodanie art. 12a-12d)

Są to przepisy regulujące:

- odrębnie od przepisów Ordynacji podatkowej zasady przechowywania dokumentacji księgowej przez przedsiębiorców obowiązanych do prowadzenia ksiąg podatkowych oraz przedawnienia roszczeń związanych ze zwrotem nienależnie pobranej pomocy,
- warunki i zasady zwrotu pomocy publicznej, w przypadku cofnięcia zezwolenia.

Regulacje zawarte w art. 12 – 12d nie dotyczą przedsiębiorców z grupy MSP działających w oparciu o zezwolenia wydane do końca 2000 r. ponieważ w tym przypadku zasady zwolnień podatkowych określa wyłącznie ustawa z 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1840, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu państwa członkowskie są zobowiązane do przechowywania szczegółowej dokumentacji dotyczącej każdej pomocy indywidualnej lub programu pomocy przez okres 10 lat od dnia przyznania pomocy. W przypadku pomocy udzielanej w formie zwolnień podatkowych przedsiębiorcy mają obowiązek, zgodnie z Ordynacją podatkową, przechowywania dokumentacji przez okres tylko 5 lat. Projekt ustawy wyłącza stosowanie w tym zakresie Ordynacji podatkowej i zobowiązuje przedsiębiorców strefowych do przechowywania dokumentacji przez okres 10 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym przedsiębiorca skorzystał z pomocy publicznej, udzielonej w formie zwolnienia od podatku dochodowego.

Nie przewiduje się w tym zakresie przepisu przejściowego. Przedsiębiorcy, którzy korzystali ze zwolnienia podatkowego w roku 2004 i latach wcześniejszych, nie są zobowiązani do przechowywania pełnej dokumentacji podatkowej za tamte lata.

Ad. art. 1 pkt 5 (art. 16 ustawy o sse)

Art. 16 został przeredagowany pod względem legislacyjnym, a zmiany merytoryczne polegają na dodaniu ust. 5, zgodnie z którym minimalne warunki dotyczące wielkości inwestycji oraz liczby zatrudnionych określone w zezwoleniu wydanym w związku z realizacją inwestycji na terenie włączanym do strefy na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy, nie mogą być niższe od określonych we wniosku Ministra Gospodarki.

Ad. art. 1 pkt 6 (art. 18 i 19 ustawy o sse)

Ad. art. 18 - ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97) wprowadziła do ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych art. 19a, którego regulacja merytorycznie powinna znaleźć się w art. 18. Zaproponowane brzmienie art. 18 uwzględnia zmianę wprowadzoną art. 19a.

Ad. art. 19 – podobnie jak art. 16 został przeredagowany.

Przepisy ust. 2 określają możliwy zakres zmiany zezwolenia przez Ministra Gospodarki. Możliwość obniżenia warunku zatrudnienia o nie więcej niż 20% została wprowadzona ustawą z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 118, poz. 746). Ww. ustawa uregulowała również zasady obejmowania strefą terenów nie będących własnością podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1 określając kryteria włączania do stref gruntów prywatnych. Minister Gospodarki we wniosku do Rady Ministrów o włączenie prywatnego terenu do strefy przedstawia docelowe parametry inwestycji realizowanej na tym gruncie (zatrudnienie, nakłady), które w wielu przypadkach znacznie przewyższają wymogi kryterium będącego podstawą wniosku. W takich przypadkach, zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 19 ust. 2 pkt. 4 możliwe będzie obniżenie najwyżej o 20% warunków określonych we wniosku Ministra Gospodarki, przy czym obniżenie to nie może powodować naruszenia wymagań zastosowanego kryterium.

Odnosnie ust. 3 - W porównaniu z obecnym katalogiem, który określa przyczyny możliwego cofnięcia zezwolenia przez Ministra Gospodarki, obecnie wprowadzono katalog obligatoryjnych przesłanek. Katalog merytorycznie rozszerzono o dwie przesłanki, tj. uniemożliwienie przeprowadzenia kontroli i na wniosek przedsiębiorcy. W przypadku, gdy przedsiębiorca z różnych przyczyn nie chce posiadać zezwolenia może zwrócić się z wnioskiem o jego cofnięcie, a nie jak dotychczas o wygaszenie zezwolenia. Taka zmiana gwarantuje zwrot pobranej wcześniej pomocy publicznej, co nie było jednoznacznie uregulowane w przypadku wygaszenia zezwolenia.

W ust. 4 doprecyzowano pojęcie „rażącego naruszenia warunkom” uznając za nierażące obniżenie wielkości bazowych o nie więcej niż 20%.

Ad. art. 1 pkt 7 (art. 19a ustawy o sse)

Art. 19a uchyla się w związku z nowelizacją art. 18.

Ad. art. 1 pkt 8 (dodanie art. 19b)

Usunięto: a) w obecnej sytuacji gospodarczej ważne jest nie tylko tworzenie nowych miejsc pracy, ale również ochrona już istniejących. W ostatnim okresie przedsiębiorcy, aby utrzymać istniejące na terenie strefy miejsca pracy rozważają realizację nowych inwestycji warunkując je otrzymaniem pomocy publicznej w ramach nowego zezwolenia. Inwestycje takie nie zwiększają sumarycznej liczby pracowników, ale tworzą warunki utrzymania zatrudnienia. ¶
b) zmiana legislacyjna. Znowelizowane przepisy art. 16 ust. 4, 5 i 6 poddają warunkom określonym w art. 19 również procedurę wygaszenia zezwolenia. ¶
¶

Usunięto: 2

W związku z prerעדagowaniem art. 16 obowiązująca obecnie regulacja ust. 6 została ujęta w nowym art. 19b pkt 1.

Dodany art. 19b pkt 2 wyłącza stosowanie instytucji dorozumianej zgody w przypadku zezwoleń i decyzji dotyczących zezwoleń na prowadzenie działalności na terenach stref. Zezwolenie strefowe uprawnia przedsiębiorcę do korzystania ze zwolnienia od podatku dochodowego dochodu osiąganego ze sprzedaży wyrobów określonych w zezwoleniu. Zezwolenie to nie zwalnia przedsiębiorcy z konieczności uzyskania innych zezwoleń, koncesji, licencji wymaganych odrębnymi przepisami objętymi dyrektywą usługową. Dopuszczenie w przypadku zezwolenia strefowego instytucji dorozumianej zgody mogłoby powodować korzystanie przez przedsiębiorcę ze zwolnienia podatkowego niezgodnie z obowiązującymi przepisami prawa podatkowego i ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Często nie jest możliwe na etapie przyjęcia wniosku określenie terminu jego rozpatrzenia, ponieważ w trakcie postępowania okazuje się, że wniosek wymaga uzupełnienia dokumentacji i przekazania dodatkowych wyjaśnień. Z tego względu dochowanie warunku określonego w ust. 7 art. 11 (tylko jednokrotne wydłużenie terminu rozpatrzenia wniosku) w wielu przypadkach nie jest możliwe.

W nadrzędnym interesie publicznym jest więc wprowadzenie proponowanego w art. 19b pkt. 2 wyłączenia, ponieważ daje ono przedsiębiorcom jednoznaczną informację jakim przepisom podlegają postępowania dotyczące zezwoleń strefowych (kpa). Konsekwencje korzystania z pomocy publicznej niezgodnie z prawem mogą być dla przedsiębiorcy dotkliwe ponieważ skutkuje to zwrotem całości pomocy wraz z odsetkami.

Ad. art. 1 pkt 9 lit. a (art. 20 ustawy o sse)

ad. ust. 1b i 1c - w przypadku powierzenia zarządzającemu prawa do wydawania zezwoleń Minister Gospodarki cofa zezwolenie wydane z naruszeniem art. 16 ust. 4 (wadliwie zapisane warunki zezwolenia), lub gdy zezwolenie jest niezgodne z wynikami procedury przetargowej lub rokowań.

ad. ust. 2 – zmiana dotyczy stosowania przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w miejsce przepisów o koncesjonowaniu działalności gospodarczej;

ad. ust. 3 – w świetle proponowanego zapisu zarządzający jest zobligowany do wystąpienia do Ministra Gospodarki o cofnięcie zezwolenia. Obecnie użyte jest sformułowanie „może występować”.

ad. ust. 4 – Przepis oblięuje zarządzającego do zawiadomienia Ministra Gospodarki o stwierdzonych w toku kontroli uchybieniach innych niż zaprzestanie prowadzenia działalności określonej w zezwoleniu, uniemożliwienia przeprowadzenia kontroli lub rażącego naruszenia warunków zezwolenia;

ad. ust. 5 – przepis wprowadza obowiązek przekazywania przez zarządzającego kopii wydanych zezwoleń wraz z dokumentacją przetargową w terminie 7 dni od dnia wydania.

ad. ust. 6 – przepis określa zawartość informacji zarządzającego o przeprowadzonej kontroli.

Ad. art. 2

Zmiana ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wynika z wprowadzenia do ustawy zasad zwrotu pomocy w wyniku cofnięcia zezwolenia (art. 12a-12d).

Ad. art. 3 pkt 1

Zgodnie z art. 4 *ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobów

zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Agencja Nieruchomości Rolnych literalnie traktuje obecny przepis art. 24 ust. 1 pkt 7a ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa i nie wyraża zgody na nieodpłatne przekazanie gruntów, jeśli brak jest miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W przypadku, gdy danym terenem jest zainteresowany strategiczny dla regionu inwestor, który uzależnia realizację inwestycji w Polsce m.in. od ceny ziemi (poniżej ceny określonej operatem szacunkowym) niemożność przekazania gruntów zarządzającemu strefą praktycznie blokuje inwestycję w danej lokalizacji. Pomoc publiczna w formie obniżonej ceny gruntu jest najdogodniejszą dla budżetu formą wsparcia, a w wielu przypadkach jedyną, prawnie dopuszczalną ulgą, z której inwestor może skorzystać na etapie realizacji inwestycji. Zwolnienie z podatku dochodowego w strefie z pewnością jest atrakcyjną formą pomocy, nie może jednak wesprzeć inwestora w okresie największych wydatków i dlatego nie stanowi alternatywy dla aktywnych form wsparcia i przez duże koncerny traktowane jest jako uzupełnienie pakietu pomocy.

Ad art. 3 pkt 2

Wprowadzenie proponowanej regulacji umożliwiła dzierżawcy, który wyraził zgodę na wyłączenie z dzierżawy części lub całości nieruchomości położonej w granicach strefy, wydzierżawienie innej nieruchomości w trybie bezprzetargowym

W dotychczasowej praktyce zarządzający strefami negocjowali z dzierżawcami warunki odstąpienia od umowy, ale w wielu przypadkach dzierżawcy byli skłonni zrezygnować z dzierżawy terenów objętych strefą jeśli mogliby ubiegać się o inne grunty bez stosowania procedury przetargowej.

Zgodnie z proponowanym art. 39 ust. 2 pkt 6 lit b *ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa* czynsz nie może być niższy niż średni czynsz uzyskiwany przez ANR za podobne nieruchomości położone na terenie tego samego powiatu. Przepis ten w dużej mierze zabezpiecza ANR przed obniżeniem wpływów z tytułu dzierżaw, tym bardziej, że tego typu transakcje będą występować incydentalnie. Dodatkowo należy zaznaczyć, że przepis nie obowiązuje żadnej ze stron do zawarcia niekorzystnej umowy.

Spodziewane zyski z tej regulacji przewyższą ewentualne straty, ponieważ umożliwią realizację nowych inwestycji tworzących nowe miejsca pracy.

W celu zabezpieczenia ANR przed przedłużaniem ze strony dzierżawcy wyboru nowego terenu wprowadzono ograniczenie czasowe do 12 miesięcy.

Ad. art. 4

Zmiana ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych wynika z wprowadzenia do ustawy zasad zwrotu pomocy w wyniku cofnięcia zezwolenia (art. 12a-12d).

Ad. art. 5

Proponowany przepis art. 36 ust. 4a *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* umożliwia odroczenie terminu wniesienia opłaty na rzecz gminy z tytułu renty planistycznej. Agencja Nieruchomości Rolnych, nawet w przypadku nieodpłatnego przekazania gruntów zarządzającym specjalnymi strefami ekonomicznymi jest zobowiązana do wniesienia takiej opłaty, ale słusznie oczekuje od zarządzających zwrotu poniesionych kosztów. Ponieważ zarządzający strefami pozyskują środki finansowe dopiero po sprzedaży gruntów, a zdarza się, że przed zbyciem działek ponoszą koszty na ich uzbrojenie, konieczność wnoszenia opłaty przed uzyskaniem środków ze sprzedaży rodzi problemy finansowe spółek zarządzających, zwłaszcza w przypadku

inwestorów strategicznych, dla których cena gruntu jest istotnie obniżona, a wydatki na inwestycje infrastrukturalne znaczne.

Ad. art. 6

[Uchylenie ust. 2 w art. 4 ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych ma na celu wprowadzenie możliwości zmiany zezwolenia na zasadach określonych projektowaną ustawą w stosunku do wszystkich zezwoleń, niezależnie od daty ich wydania.](#)

Ad. art. 7

Osoby zatrudnione w spółkach zarządzających są zobowiązane do rozwiązania umów, na podstawie których świadczą pracę przedsiębiorcom działającym w strefach, w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Ad. art. 8

Przepis utrzymuje w mocy wszystkie zezwolenia wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Ad. art. 9

Ponieważ ulegają zmianie przepisy art. 16 i 19 do wszczętych i nie zakończonych do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy procedur w sprawie udzielenia, zmiany lub cofnięcia zezwolenia będą miały zastosowanie przepisy obowiązujące w dniu rozpoczęcia procedur.

Ad. art. 10

Wprowadzono przepis przejściowy, zgodnie z którym procedura przetargowa nie będzie stosowana do umowy dzierżawy zmienionej lub rozwiązanej po wejściu w życie niniejszej ustawy.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) tekst projektu, z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych został opublikowany w BIP, na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki i zarządzających specjalnymi strefami ekonomicznymi. W trybie tej ustawy żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania uczestnictwem w pracach nad projektem.

Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego na posiedzeniu w dniu 25 listopada 2009 r. uznała projekt za uzgodniony.

Ocena skutków regulacji

Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

- przedsiębiorcy,
- minister właściwy do spraw gospodarki,
- spółki zarządzające strefami,
- jednostki samorządu terytorialnego.

Konsultacje społeczne

Projekt został przekazany do opinii organizacjom zrzeszającym przedsiębiorców, tj. Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan oraz Konfederacji Pracodawców Polskich, która przekazała pozytywną opinię do projektu.

Wyniki analizy wpływu aktu normatywnego na

- *sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego*

Na sektor finansów publicznych wpływ będą miały poniższe zmiany:

1. Możliwość obniżenia poziomu zatrudnienia o 25% w latach 2010 - 2011.

Ewentualne obniżenie zatrudnienia o 25% skutkować będzie przede wszystkim zmniejszeniem wpływów z tytułu podatku PIT. Zmniejszenie zatrudnienia wynika głównie z konieczności ograniczenia produkcji skutkującej obniżeniem dochodów firmy, co z kolei spowolni lub uniemożliwi wykorzystanie pełnej pomocy publicznej. Spowolnienie gospodarcze generalnie powoduje mniejsze wpływy z podatków CIT i VAT, ale nie jest to efektem procedowanej ustawy. W związku z tym oszacowanie skutków budżetowych tej regulacji ograniczono do wpływów z tytułu PIT.

Obecnie 840 przedsiębiorców posiada zezwolenia, dla których nie upłynął termin realizacji warunku zatrudnienia, w sumie 92 tys. pracowników. Średnio na przedsiębiorcę przypada zatem 109,5 miejsc pracy. Zakładając, że 40% tych przedsiębiorców skorzysta ze zmiany zezwolenia, to sumaryczne zatrudnienie spadnie o 9,2 tys. osób.

Przyjmując średnie wynagrodzenie dla sektora przetwórstwa przemysłowego na koniec 2008 r. w wysokości 3268,69 zł brutto, to roczne wpływy z tytułu PIT zmniejszą się o 52,611 mln zł, z czego do budżetu państwa o 27,058 mln zł, a do budżetów jst o 25,553 mln zł.

2. Odroczenie płatności na rzecz gmin z tytułu renty planistycznej.

Do oszacowania skutków regulacji przyjęto następujące założenia:

- 1) operacja odroczonej renty dotyczy 100 ha rocznie;
- 2) wysokość renty wyniesie max 5zł/m²;
- 3) po 2 latach zarządzający zbywa teren;
- 4) 40 % gruntu docelowo zostanie zabudowane w okresie 2 lat od daty sprzedaży;
- 5) 19 zł /m² stawka podatku od gruntu zabudowanego;
- 6) 0,74 zł/m² stawka podatku od gruntu niezabudowanego;
- 7) do obliczeń wartości pieniądza w czasie przyjęto 6 M WIBOR – 4,33%;
- 8) do obliczeń kosztów kredytu przyjęto 8 % stopę (obejmującą także marżę banku);
- 9) górna stawka podatku rolnego od gospodarstw rolnych (przeliczenie z 5 q żyta/ha)
- 279,50 zł za ha;
- 10) wzrost wartości nieruchomości dzięki działaniom zarządzającego w ciągu 2 lat wyniesie 20%.

Obliczenia:

1. Strata dla gminy z tytułu odroczenia płatności renty planistycznej o 2 lata (z tytułu utraty wartości pieniądza w czasie):

$100 \text{ ha} \times 5 \text{ zł/m}^2 = 5\,000\,000$, zł wartość renty planistycznej
 $[5\,000\,000 \times (1+0,0433)] \times (1+0,0433) = 5\,442\,374$, zł wartość renty po 2 latach

zatem strata dla Gminy z tytułu odroczonej płatności wyniesie 442 374 zł.

2. Zakładając, że gmina z tytułu odroczonej płatności renty zmuszona będzie zaciągnąć kredyt wówczas poniesie w ciągu 2 lat koszty związane z jego obsługą w wysokości 832 tys. zł.

W sumie maksymalne straty w ciągu 2 lat wyniosą **1 274 374 zł**.

3. Zyski dla budżetu gminy z tytułu działań zarządzającego:

- wzrost wartości 100 ha gruntu o 20 % powoduje wzrost renty planistycznej o **1 mln zł**,
- wzrost wartości podatku od nieruchomości z tytułu zmiany przeznaczenia gruntu generuje większe wpływy o 1.424,1 tys. zł:
 - w przypadku gruntu rolnego podatek wynosi: $100 \text{ ha} \times 279,5 \text{ zł} \times 2 = 55,9 \text{ tys. zł}$,
 - po zmianie przeznaczenia: $100 \text{ ha} \times 0,74 \text{ zł} \times 2 = 1.480 \text{ tys. zł}$.

Łączny zysk wyniesie **2.424,1 tys. zł**.

4. Roczny zysk dla budżetu gminy w latach następnych, po zabudowie terenu:

$100 \text{ ha} \times 40\% \times 19 \text{ zł} + 100 \text{ ha} \times 60\% \times 0,74 \text{ zł} = \mathbf{8\,044 \text{ tys. zł}}$.

Utrata wpływów z tytułu odroczenia płatności renty planistycznej wynosząca 442,3 tys. zł + 832 tys. zł rekompensowana będzie w latach następnych znacznie zwiększonymi wpływami z tytułu podatku od nieruchomości od zabudowanego terenu przemysłowego (8 044 tys. zł i wpływów z tytułu podatku PIT od zatrudnionych na terenie 100 ha pracowników (ok. 8 900 tys. zł przy średnim wynagrodzeniu na koniec 2008 r. – 3268,69 zł) łącznie w wysokości **16 944 tys. zł**.

- *rynek pracy*

Projekt zmiany ustawy tworzy warunki dla utrzymania w jak największym stopniu istniejących miejsc pracy w sytuacji recesji gospodarczej. W wyniku realizacji zezwoleń wydanych w ciągu ostatnich 3 lat docelowe zatrudnienie może się zmniejszyć o ok. 9 tys. osób, co stanowi tylko ok. 10% planowanego zatrudnienia. Bez wprowadzenia możliwości obniżenia poziomu zatrudnienia wiele przedsiębiorstw mogłoby ulec likwidacji.

- *konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw*

Proponowane w projekcie ustawy zmiany pozwolą w wielu przypadkach na dalsze funkcjonowanie przedsiębiorców na terenach specjalnych stref ekonomicznych.

- *sytuację i rozwój regionalny*

Projekt ma pozytywny wpływ na rozwój regionalny ponieważ zapobiega likwidacji przedsiębiorstw.

- *źródła finansowania*

Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wstępna opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.